

dinsdag, 16 maart 2010

KLASSIEKE MUZIEK 'Stabat Mater' van Giovanni Pergolesi op overtuigende wijze uitgevoerd in Domani te Venlo

Ad Mosam imponeert ook zonder koor

Gehoord: Collegium Ad Mosam o.l.v. Huub Ehlen.

In: Domani, Venlo. **Wanneer:** zondag 14 maart.

door **Wim Hekking**

Je zou het bijna vergeten, maar we vieren dit jaar niet alleen de verjaardagen van Chopin, Schumann, Mahler en Wolf, maar ook nog die van de in 1710 geboren en al op 26-jarige leeftijd overleden Giovanni Battista Pergolesi. Diens meest populaire werk, zijn *Stabat*

Mater, werd zondag in Domani in Venlo op overtuigende wijze uitgevoerd door Collegium Ad Mosam, onder leiding van Huub Ehlen. Vorig jaar, bij de uitvoering van Haydns *Stabat Mater*, had het barokensemble zijn eigen orkest voor een keer ingeruild voor het Limburgs Symfonie Orkest, hetgeen niet onverdeeld gunstig uit-

pakte. Nu, voor dit project met werken van de Napolitanen Pergolesi en Alessandro Scarlatti en de Venetiaan Vivaldi, had Ad Mosam het koor thuisgelaten, en trad het orkest op met twee vocale solisten, Hannah Morrison en Oscar Verhaar. Er stonden maar liefst twee *Stabat Maters* op het programma, dat van Vivaldi, met alleen Verhaar als solist, en dat van Pergolesi met alle twee de zangers, plus een *Salve Regina* van Scarlatti. Doordat deze drie werken nogal wat karakter-

overeenkomsten hebben, en ook door de manier van zingen van de solisten, bestond het gevaar dat het concert naar een enigszins weëge eenvormigheid zou neigen. Maar door er een concert van Vivaldi tussendoor te programmeren en door de kwaliteit van de uitvoeringen liep het toch uit op een heel plezierige en muzikale middag. De mooie heldere sopraanstem van Hannah Morrison kennen we al van eerdere uitvoeringen met Ad Mosam en Ensemble '88. De nog heel jonge altus

Oscar Verhaar (1987) was een verrassende ontdekking. Zoals meestal bij mannelijke alten heeft hij geen heel krachtige stem, maar zijn fraaie kleuringen, muzikale intuïtie en technisch kunnen, maakten veel indruk. Morrison en Verhaar waren goed op elkaar ingespeeld, ze vormden, mét hun individuele timbreverschillen, een heel mooi duo, en werkten subtiel met allerlei details. Ook het orkest werkte enthousiast mee, waarbij met name ook de mooie orgelinvulling van Gert

Amerlinck opviel. Tussen al deze stichtelijke geestelijke vocale muziek door werd het heerlijke concert voor twee violen, cello en orkest, RV 565 van Vivaldi gespeeld, een werk dat, net als Pergolesi's *Stabat Mater*, zo door Bach werd bewonderd dat hij er een bewerking van maakte. De instrumentale solisten uit het eigen orkest van Ad Mosam (Isabel Schau, Andreas Hempel en Bernard Woltèche) gaven er een verrukkelijke, flitsende uitvoering van.